

ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПЛОДООВОЧЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ

Гамасенко Х.П., гр. ГРС-68м

Науковий керівник – канд. техн. наук, доц. **Терешкін О.Г.**
Харківський державний університет харчовання та торгівлі

Україна має всі можливості бути передовим експортером плодоовочевої продукції. Для того, щоб цю продукцію можна було експортувати на ринки ЄС та інших розвинутих країн необхідно запровадити жорстку систему контролю безпечності харчової продукції.

Україна має значні конкурентні переваги в секторі агробізнесу, але цей її потенціал все ще залишається нереалізованим. Бар'єрами на шляху розвитку даного сектора є проблеми, пов'язані з інфраструктурою, фінансуванням та недосконалим законодавством. У свою чергу, сприятливі природні умови України можуть знизити гостроту проблем, пов'язаних із глобальною харчовою безпекою. Теоретично, маючи достатнє фінансування та відповідну інфраструктуру, Україна цілком спроможна стати країною – лідером експорту в усіх галузях аграрного сектора. Із розвитком агросектора швидко з'являтимуться нові робочі місця та зростатиме конкурентоспроможність української економіки.

Щоб надати українським виробникам змогу конкурувати за нові ринки плодоовочевої продукції, збільшити експорт і підвищити її якість, українська система державного контролю безпечності харчової продукції має стати більш продуктивною та ефективною, здатною відповідати на виклики сьогодення та вимагає здійснення низки кроків, а саме:

- реформування наявної системи державного контролю безпечності харчової продукції шляхом створення єдиного контролюючого органу і вдосконалення системи надання лабораторних послуг;

- гармонізація національного законодавства з безпечності харчових продуктів зі стандартами ЄС;

- впровадження системи самоконтролю, що ґрунтується на принципах НАССР, які є обов'язковими в ЄС, і спрямовані на забезпечення споживача якісною харчовою продукцією.

Запропоновані заходи сприятимуть: а) підвищенню рівня безпечності харчової продукції в Україні; б) збільшенню експортного потенціалу України та доступу національних виробників до ринків ЄС; в) скороченню витрат національних виробників, які вимушені дотримувати часто застарілих українських вимог безпечності, і не мають змоги використовувати сучасні технології та інструменти, що довели свою ефективність в ЄС та інших розвинених країнах.